

— Я да оставимъ този разговоръ, прѣкъсна говорившия неговъ съслуживецъ. Да направимъ по-добръ една „пулька“ — преферансъ.

Мене твърдѣ не ми се хареса този обратъ на разговора, тъй като прѣдвижахъ, че нѣма да се лѣга скоро, тогава когато мене страшно ми се спѣше, но нѣмаше какво да се прави и азъ се съгласихъ и играта се започна.

Сутринта на 9-и Ноемврий, азъ, заедно съ поручика Шиварова и щабсъ-капитанъ Сокалски заминахме за Зелено-Дѣрво. Брѣмето, както и вчера, бѣше твърдѣ студено. По мустаците и клепачите се бѣ образувала скрежъ. По пътя имаше сѫщото движение на коля, товарни коне и войници. Особено рѣзко се хвърляха въ очи войниците отъ 24-а дивизия, съ тѣхната блѣдност, слабостъ и мързеливо движение. Както и вчера, много болни отъ тая дивизия се возяха за Габрово. Но пътя до Чортовия мостъ, ний наброихме 80 человѣка болни почти всички отъ 24-а дивизия.

— „Лѣдари“, мързеше подъ носъ щабсъ-капитанъ Сокалски, отъ мързелъ ще измрать. Впрочемъ, не сѫ виновати войниците, прибави той, а началството.

Слѣдъ това Сокалски се пустна въ вѣнцихваление по адреса на своето началство, съ грижитѣ на което се било запазило здравието на опълченците.

По пътя стигнахме една партия отъ около 50—60 души войници отъ 14-а и 24-а дивизия, които отиваха за Шипка. Отъ силния студъ краката ни се бѣха сдѣрвили и за туй ний слѣзохме отъ конете и тръгнахме заедно съ казаните войници, като при това неволно се прислушвахме къмъ тѣхния разговоръ.

— Защо отивате на позицията? Все едно, ако не замръзнете съвсѣмъ, пакъ ще се върните въ Габрово да си отмразявате носоветѣ, казваше единъ войникъ отъ 14-а дивизия на онѣзи отъ 24-а.

— Азъ чухъ, че отъ нашата дивизия ще ви испратятѣ „дядъки“, се обади другъ драгомировецъ, както се наречаха войниците отъ 14-а драгомировска дивизия.

— Е, братко, късно е вече за „дядъки“! едно спасение има за тѣхъ: да ги снематъ отъ позицията и да ги испратятъ въ топлите мѣста, за да се размръзнатъ, се подсмиваше трети.

Бѣднитѣ же войници отъ 24-а дивизия, като че ли бѣха виновни въ нѣщо, та не възразяваха на подигравките, а на противъ, нѣкакъ даже се и подмилкваха.